

първосвященници-тъ и всякий-тъ имъ съборъ,
а доведе долу и Павла та го постави прѣдъ тѣхъ.

ГЛАВА 23.

- 1 И погледнѣ Павелъ на съборъ-тъ и рече:
Мѣжѣ братіе, до тойзи день азъ съмъ живѣлъ
- 2 прѣдъ Бога съсъ цѣлѣ добрѣ совѣсть. А първо-
священникъ-тъ Ананія повелѣ на прѣдстоящы-
- 3 тѣ да го ударятъ по уста-та. Тогази Павелъ му
рече: Богъ ще удари тебе, стѣно варосана; и ты
си сѣднѣлъ да мя сѣдишь по законъ-тъ, а про-
тивъ законъ-тъ ли повелѣвашъ да мя бѣятъ?
- 4 А прѣдстоящи-тъ рѣкохъ: Първосвященникъ-тъ
- 5 ли Божій хулишь? И Павелъ рече: Не знаехъ,
братіе, че е първосвященникъ; защото е писа-
но: “Да не злословишь начальникъ-тъ на народа
- 6 си.” И понеже разумѣ Павелъ че една-та часть
сѣ Саддукеи, а друга-та Фарисеи, извыка въ
съборъ-тъ: Мѣжѣ братіе, азъ съмъ Фарисей,
сынъ Фарисеовъ; сѣдятъ мя за надеждѣ-тъ и
- 7 въскръсеніе-то на мъртвы-тъ. И когато рече то-
ва, станѣ распря между Фарисеи-тъ и Садду-
- 8 кеи-тъ; и раздвои се множество-то. Защото Сад-
дукеи-тъ казувать, че нѣма въскръсеніе, нито
ангелъ, нито духъ; а Фарисеи-тъ исповѣдувать
- 9 и двѣ-тъ. И станѣ глѣчка голѣма, и дигнѣхъ
ся книжници-тъ отъ Фарисейскѣ-тъ странѣ,
прѣпирахъ ся и казувахъ: Никое зло не на-
мѣрувамы въ тогожь чловѣка, и ако му е го-
ворилъ духъ или ангелъ, да ся не противимъ
- 10 Богу. И понеже станѣ распря-та голѣма, убоя
ся тысящникъ-тъ да не бы да раскѣснѣтъ Па-
вла, и повелѣ да слѣзе войска-та и да го грабне
отъ помежду имъ и да го заведе въ крѣпость-тъ.
- 11 И въ идущѣ-тъ нощъ яви му ся Господъ и
рече: Държай, Павле, защото както свидѣтел-